

Αρ. Φακέλου 11.17.010.04

ΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 2008 ΚΑΙ 2014

Καταγγελία της εταιρείας ΤΕΧΝΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΛΤΔ εναντίον της εταιρείας Linde-Hadjikyriakos Gas Ltd

Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού:

κα. Λουκία Χριστοδούλου,	Πρόεδρος
κα. Ελένη Καραολή,	Μέλος
κ. Ανδρέας Καρύδης,	Μέλος
κ. Χάρης Παστελλής,	Μέλος
κ. Χρίστος Τσίγκης,	Μέλος

Ημερομηνία απόφασης: 16 Ιουλίου 2014

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η παρούσα υπόθεση αφορά την επανεξέταση της καταγγελίας της εταιρείας Τεχνοπλαστική Λτδ (εφεξής «η Τεχνοπλαστική») ημερομηνίας 19/2/2010 εναντίον της εταιρείας Linde-Hadjikyriakos Gas Ltd (εφεξής η «Linde»), ως αποτέλεσμα της ανάκλησης από την Επιτροπή στις 31/1/2014 της απόφασης με αρ. 29/2012.

I. Ιστορικό Διαδικασίας

Η Επιτροπή σε συνεδρία της που πραγματοποιήθηκε στις 10 Μαρτίου 2010 αφού εξέτασε την καταγγελία που υποβλήθηκε από την εταιρεία Τεχνοπλαστική στη βάση του άρθρου 35 του Νόμου είχε ομόφωνα αποφασίσει να δώσει οδηγίες στην

Υπηρεσία για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας της πιθανολογούμενης παράβασης που περιέχεται στην καταγγελία.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της ημερομηνίας 5 Ιανουαρίου 2012, υπό τη νέα σύνθεσή της σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, ως η σχετική απόφασή του ημερομηνίας 20/12/2011, εξέτασε την υπόθεση υπό το φως της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 25 Μαΐου 2011, στις Προσφυγές με αρ. 1544/09, 1545/09, 1596/09 και 1601/09 (ΕχxonMobil Cyprus Ltd κ.ά. και Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού), και αφού έλαβε υπόψη και σχετική γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, αποφάσισε να ανακαλέσει την απόφαση της ημερομηνίας 10 Μαρτίου 2010 για τη διεξαγωγή έρευνας και όλες τις μετέπειτα ληφθείσες αποφάσεις και να εξετάσει την πιο πάνω υπόθεση εξ' υπαρχής. Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη το υλικό το οποίο βρισκόταν ενώπιον της Επιτροπής κατά το χρόνο λήψης της πιο πάνω ανακαλούμενης απόφασης ημερομηνίας 10 Μαρτίου 2010 για διεξαγωγή έρευνας, έκρινε ότι το εν λόγω υλικό δικαιολογεί τη διεξαγωγή έρευνας της καταγγελίας από την Υπηρεσία. Η απόφαση της Επιτροπής κοινοποιήθηκε με σχετικές επιστολές στη Linde και Τεχνοπλαστική στις 17 Ιανουαρίου 2012.

Η Υπηρεσία ενεργώντας στη βάση της απόφασης της Επιτροπής αφού ολοκλήρωσε την προκαταρκτική έρευνα της υπέβαλε στις 3 Φεβρουαρίου 2012, σχετικό σημείωμα.

Σε συνεδρία της ημερομηνίας 14 Φεβρουαρίου 2012, η Επιτροπή εξέτασε το περιεχόμενο του σημειώματος της Υπηρεσίας ημερομηνίας 3 Φεβρουαρίου 2012 σε συνάρτηση και με το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, ομόφωνα αποφάσισε (α) ότι εκ πρώτης όψεως πιθανολογείται παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου από μέρους της Linde ως αποτέλεσμα της πρακτικής που υιοθέτησε τον Οκτώβριο του 2008 και δικαιολογείται η κατάρτιση Έκθεσης Αιτιάσεων όσον αφορά την εν λόγω πιθανολογούμενη παράβαση και (β) να καλέσει την Τεχνοπλαστική να θέσει εγγράφως τις απόψεις και τις θέσεις του, εάν το επιθυμεί, επί των προκαταρκτικών της συμπερασμάτων ότι, η επιβολή του ημερήσιου ενοικίου από τη Linde και το ύψος αυτού δεν αποτελεί αθέμιτο όρο συναλλαγής υπό την έννοια του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου, εντός είκοσι μία (21) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης. Η Επιτροπή αποφάσισε ότι θα λάβει την απόφαση της,

αφού συνεκτιμηθούν οι γραπτές θέσεις του καταγγέλλοντα εντός της προθεσμίας που του έχει τεθεί.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της ημερομηνίας 10 Αυγούστου 2012, μετά την παρέλευση είκοσι μία (21) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της προκαταρκτικής απόφασης της στην Τεχνοπλαστική και μετά από τη διεξαγωγή ακροαματικής διαδικασίας, αποφάσισε ότι δεν στοιχειοθετείται παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου και ότι στοιχειοθετείται παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, επιβάλλοντας διοικητικό πρόστιμο ύψους €67.570 (Εξήντα Επτά Χιλιάδες Πεντακόσια Εβδομήντα Ευρώ) στη Linde. Επίσης, η Επιτροπή αποφάσισε όπως καλέσει τη Linde μέσα σε είκοσι μέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης να καταβάλει στην Επιτροπή την εν λόγω χρηματική ποινή.

Η απόφαση της Επιτροπής υπ' αριθμό 29/2012 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας στις 12 Οκτωβρίου 2012.

Η Linde προχώρησε σε καταχώρηση προσφυγής με αριθμό 1549/12 εναντίον της απόφασης της Επιτροπής στις 17 Οκτωβρίου 2012.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της που πραγματοποιήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2014 δυνάμει του άρθρου 15(2) του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου 13(Ι)/2008, εξέτασε την παρούσα καταγγελία, υπό τη νέα σύνθεση της, σύμφωνα με το διορισμό της από το Υπουργικό Συμβούλιο, ως οι αποφάσεις του ημερομηνίας 16/04/2013 και 24/05/2013. Η Επιτροπή εξέτασε την παρούσα καταγγελία υπό το φως νομικής γνωμάτευσης του Γενικού Εισαγγελέα ημερομηνίας 16/1/2014 σύμφωνα με την οποία η δημοσίευση της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, εν προκειμένω της απόφασης διορισμού της Προέδρου και των μελών της Επιτροπής, αποτελούν προϋπόθεση της έναρξης ισχύος της εν λόγω απόφασης. Υπό το φως της πιο πάνω διαπίστωσης, η Επιτροπή στο διάστημα που μεσολάβησε από τη λήψη της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου (20/12/2011) μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (27/1/2012) δεν είχε νομίμως συγκροτηθεί και δεν μπορούσε να λαμβάνει νομίμως αποφάσεις.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω καθώς και το ότι στην παρούσα υπόθεση είχε ληφθεί απόφαση για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής έρευνας από την Υπηρεσία κατά

τη σχετική συνεδρία που πραγματοποιήθηκε στις 5/1/2012, η Επιτροπή κατά τη συνεδρία της με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 2014 αποφάσισε ομόφωνα να ανακαλέσει την απόφαση της με ημερομηνία 10 Αυγούστου 2012 καθώς και όλες τις προηγούμενες αποφάσεις της που λήφθηκαν υπό τη σύνθεση της Επιτροπής, ως ο διορισμός της από το Υπουργικό Συμβούλιο με ημερομηνία 20/12/2011. Έπειτα, η Επιτροπή προχώρησε στην εξ' υπαρχής εξέταση της υπόθεσης και αφού εξέτασε όλα τα ενώπιον της στοιχεία που περιέχονται στο διοικητικό φάκελο της υπόθεσης, αποφάσισε ομόφωνα, στη βάση των διατάξεων του άρθρου 35 του Νόμου, να αποδεχτεί την καταγγελία, καθότι θεώρησε ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες ήταν ικανοποιητικές για την εξέταση της καταγγελίας και προς τούτο έδωσε οδηγίες προς την Υπηρεσία να διεξάγει προκαταρκτική έρευνα αναφορικά με τις πιθανολογούμενες παραβάσεις που περιέχονται σε αυτή.

Η πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής κοινοποιήθηκε με σχετικές επιστολές ημερομηνίας 3 Φεβρουαρίου 2014 στις Linde και Τεχνοπλαστική.

Λόγω της ανάκλησης της απόφασης της Επιτροπής αποσύρθηκε η προσφυγή αρ. 1549/12 που αφορούσε το παρόν ζήτημα.

Η καταγγελλόμενη εταιρεία απέστειλε στις 28/5/2014 μέσω των δικηγόρων της σχετική επιστολή με την οποία προσφέρεται να αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της στις 2/6/2014 σημείωσε το περιεχόμενο της επιστολής 28/5/2014 και ομόφωνα αποφάσισε να δώσει οδηγίες στην Υπηρεσία όπως υποβάλει σχετική εισήγηση στην Επιτροπή σε ό,τι αφορά τις προτεινόμενες από την καταγγελλόμενη εταιρεία δεσμεύσεις, σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα της προκαταρκτικής έρευνας που διεξάγει στη βάση των οδηγιών της Επιτροπής.

Η Υπηρεσία αφού ολοκλήρωσε την προκαταρκτική της έρευνα υπέβαλε σχετικό σημείωμα ημερομηνίας 13/6/2014.

Η Επιτροπή σε συνεδρία της ημερομηνίας 17/6/2014 αφού μελέτησε το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης, συνεκτιμώντας όλα τα δεδομένα και κάνοντας χρήση του υπάρχοντος στο διοικητικό φάκελο υλικού, κατέληξε στο προκαταρκτικό συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται παράβαση του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου και έδωσε οδηγίες στην Υπηρεσία να ενημερώσει σχετικά την Τεχνοπλαστική,

ούτως ώστε να θέσει τις απόψεις της επί αυτών των προκαταρκτικών συμπερασμάτων εντός είκοσι μίας ημερών.

Κατά την ίδια συνεδρία η Επιτροπή, αναφορικά με το κατά πόσον οι προσφερόμενες από την καταγγελλόμενη εταιρεία δεσμεύσεις αίρουν τις αμφιβολίες της, ομόφωνα αποφάσισε όπως το κείμενο αυτών, ως αυτό κατατέθηκε στην Επιτροπή, αποσταλεί στην καταγγέλλουσα εταιρεία ούτως ώστε να θέσει εγγράφως τις απόψεις και θέσεις της επί αυτών εντός είκοσι μία (21) ημερών, εάν το επιθυμεί, υπό το φως της προκαταρκτικής εκτίμησης της Επιτροπής περί εφαρμογής ανόμοιων όρων σε ισοδύναμες συναλλαγές κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, ως αποτέλεσμα της πρακτικής της να επιβάλλει ημερήσιο ενοίκιο στους πελάτες που επανεμφανίζουν τις φιάλες και να μην επιβάλλει ημερήσιο ενοίκιο σε πελάτες που έχουν στην κατοχή τους φιάλες και δεν τις παρουσίαζαν, διάκριση που δεν δικαιολογείται αντικειμενικά καθότι λόγω της μονοπωλιακής της θέσης με αυτή την διακριτική μεταχείριση κάποιοι πελάτες της τίθενται σε μειονεκτική θέση έναντι άλλων που δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά. Τα προκαταρκτικά συμπεράσματα της Επιτροπής αποστάληκαν στην καταγγέλλουσα με επιστολή ημερομηνίας 10/7/2014 και η καταγγέλλουσα απάντησε με ηλεκτρονικό μήνυμα / επιστολή την ίδια ημέρα.

II. Αντικείμενο Καταγγελίας

Αντικείμενο της καταγγελίας αποτελεί η κατ' ισχυρισμό κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης που κατέχει η εταιρεία Linde στην παραγωγή και διάθεση βιομηχανικών αερίων, ως αποτέλεσμα της αιφνίδιας απόφασής της να επιβάλει στους πελάτες της ημερήσιο ενοίκιο στις φιάλες βιομηχανικών αερίων, ενώ ήδη με την πρώτη αγορά αερίου η εταιρεία Τεχνοπλαστική είχε καταβάλει εγγύηση (deposit) για την κάθε φιάλη.

III. Εμπλεκόμενα Μέρη

Η εταιρεία Τεχνοπλαστική είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και ασχολείται με τη βιομηχανική παραγωγή και εμπορία πλαστικών ειδών και χρησιμοποιεί εξοπλισμό αιχμής για την παραγωγή των προϊόντων της. Διαθέτει εξοπλισμένο μηχανουργείο για κατασκευές και επιδιορθώσεις εξαρτημάτων, καλουπιών και γενικά τεχνική υποστήριξη της παραγωγής της και διεξάγει τις εργασίες της στο μηχανουργείο που διατηρεί με τη χρήση βιομηχανικών αερίων τα οποία προμηθεύεται σε φιάλες από την Linde. Τα βιομηχανικά αέρια που

χρησιμοποιεί η Τεχνοπλαστική είναι το διοξείδιο του άνθρακα, το αργόν, το άζωτο, το οξυγόνο και η ασετιλίνη.

Η Linde – Hadjikyriakos Gas Ltd είναι μετοχική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και ανήκει στον όμιλο εταιρειών The Linde Group. Οι κύριες δραστηριότητες των εταιρειών του ομίλου περιλαμβάνουν τον τομέα των ιατρικών και βιομηχανικών αερίων, τη μελέτη και εκπόνηση εγκαταστάσεων (engineering) και τον τομέα των Logistics.

Η Linde – Hadjikyriakos Gas Ltd δραστηριοποιείται στην Κύπρο στον τομέα παραγωγής, εισαγωγής και πώλησης αερίων τα οποία προμηθεύει στον τελικό χρήστη σε φιάλες και χύδην και μέτοχοι της είναι η Linde AG από τη Γερμανία με ποσοστό 51% και η Hadjikyriakos Industries Ltd με ποσοστό 49%.

Η προμήθεια βιομηχανικών αερίων σε φιάλες αποτελεί βασική πρώτη ύλη για αριθμό πελατών της Linde όπως μηχανουργεία και βιομηχανίες, ανεξαρτήτως μεγέθους, ενώ η ίδια η Linde δεν έχει ανταγωνιστές σε σχέση με την προμήθεια βιομηχανικών αερίων σε φιάλες (εξαιρουμένου του ήλιου).

Η Linde χρησιμοποιεί τις φιάλες για να προμηθεύει τα αέρια που παράγει και/ ή εισάγει σε πελάτες της, όπως μηχανουργεία και βιομηχανίες. Ο καταναλωτής προμηθεύεται το αέριο από την Linde σε φιάλη και επιστρέφοντάς την, του δίδεται σε αντικατάσταση αμέσως άλλη γεμάτη φιάλη. Οι φιάλες συνήθως αποτελούν ιδιοκτησία της Linde η οποία φροντίζει ώστε να πληρούνται όλοι οι κανόνες ασφαλείας ενώ το εμφιαλωτήριο της Linde ελέγχει και προετοιμάζει τις φιάλες. Ο πελάτης έχει την επιλογή είτε να παραλάβει ο ίδιος τα αέρια σε φιάλες από τα καταστήματά της Linde είτε να χρεωθεί ένα ποσό για τη μεταφορά των αερίων από την Linde σε αυτόν μετά από σχετική τηλεφωνική παραγγελία. Στη βιομηχανία η συσκευασία (φιάλες) αξίζει πολλαπλάσια του αερίου.

Τα μεγέθη φιαλών που προσφέρει η Linde για ενοικίαση είναι χωρητικότητας των 34, των 40 και των 50 λίτρων (χωρητικότητας νερού) και η χρέωση της προκαταβολής (deposit), ενοικίου φιάλης και των χρεώσεων για υδροστατικό έλεγχο και το βάψιμο της φιάλης είναι η ίδια ανεξαρτήτως μεγέθους καθότι το κόστος συντήρησης και ελέγχου των φιαλών βιομηχανικού αερίου δεν διαφοροποιείται με το μέγεθος της φιάλης.

Η πρακτική που εφαρμοζόταν ήταν η καταβολή ενός ποσού ως προκαταβολή (deposit) για κάθε φιάλη που περιείχε αέριο, η οποία αποτελούσε ιδιοκτησία της εταιρείας. Το ποσό αυτό της προκαταβολής επιστρεφόταν στον καταναλωτή στην περίπτωση κατά την οποία επέστρεφε οριστικά τη φιάλη και δεν προμηθευόταν άλλη. Συνεπώς, το ποσό αυτό δεν αποτελεί εισόδημα της Linde, αλλά επένδυση κεφαλαίου.

Με την παρέλευση των ετών το ποσό της προκαταβολής αυξανόταν ανάλογα με το αυξανόμενο κόστος των φιαλών. Συνεπώς το ποσό που έχει καταβάλει κάθε πελάτης διαφέρει επειδή έχει σχέση με τη χρονική περίοδο κατά την οποία προμηθεύτηκε για πρώτη φορά φιάλη βιομηχανικού αερίου. Αυτή η πρακτική συνεχίστηκε έως και το 2006.

Το 2006 η Linde προχώρησε στην αλλαγή της πρακτικής καταβολής προκαταβολής. Σύμφωνα με τη νέα πρακτική που εφαρμόστηκε από το 2006, ως αυτή καταγράφεται σε αριθμό τιμολογίων και στην εγκύκλιο Οκτωβρίου 2008, για κάθε φιάλη καταβαλλόταν το ποσό των €85, από τα οποία τα €42.50 αποτελούσαν προκαταβολή, ενώ τα άλλα €42.50 παρέμεναν στη Linde ως δικαίωμα χρήσης/ συντήρησης¹.

Σε σχέση με την πρακτική που επιβλήθηκε το 2006, η Linde υποστήριξε ότι το ποσό των €42.50 το οποίο αντιστοιχεί στο δικαίωμα χρήσης και συντήρησης δεν ήταν επιστρεπτέο μετά τον ένα μήνα κατακράτησης της φιάλης ως κίνητρο για επιστροφή της φιάλης σε διάστημα συντομότερο του ενός μηνός.

Εντούτοις, στους Όρους χρήσης κυλίνδρων όπως αυτοί αναγράφονται σε σχετικό έγγραφο² αναφέρεται: «(α) Για κυλίνδρους οι οποίοι παραχωρούνται σε πελάτες με ντεπόζιτο η εταιρεία με την επιστροφή τους θα επιστρέφει το 50% του συνολικού ποσού του ντεποζίτου ενώ το υπόλοιπο θα παραμένει στην εταιρεία σαν δικαίωμα χρήσης, (β) οι κύλινδροι παραχωρούνται στον πελάτη μόνο για αποκλειστική χρησιμοποίηση από τον ίδιο του περιεχομένου τους και επιστρέφονται μόλις αδειάσουν το αργότερο όμως μέσα σε 60 μέρες από την παραλαβή τους». Επίσης στην εγκύκλιο του Οκτωβρίου 2008 η Linde αναφέρει τα ακόλουθα σε σχέση με την πρακτική που εφαρμοζόταν προηγουμένως: «Μέχρι τώρα το ποσό της πιο

¹ Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της εταιρείας Linde η οποία υποστηρίζει ότι αυτό το ποσό επιστρεφόταν σε περίπτωση που η φιάλη επιστρεφόταν από τον πελάτη στο χρονικό διάστημα του ενός μηνός.

² Έγγραφο που αποστάληκε από την Τεχνοπλαστική.

πρόσφατης εγγύησης ήταν €85 και με την επιστροφή της φιάλης κατακρατείτο το 50% του ποσού αυτού ως τέλος χρήσης – Σημειωτέον πως παλαιότερα το ποσό της εγγύησης αυτής ήταν σταδιακά μικρότερο».

Ως εκ τούτου, η αναφορά της Linde στο χρονικό διάστημα του ενός μηνός για επιστροφή της φιάλης δεν επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία που υποβλήθηκαν και ειδικότερα από τους όρους που καταγράφονται στους όρους των τιμολογίων. Συνακόλουθα, βάσει των πιο πάνω στοιχείων συμπεραίνεται ότι το ποσό των €42.50 ως δικαίωμα παρέμενε στη Linde ασχέτως του πότε θα επιστρεφόταν η φιάλη, σε αντίθεση με τα όσα υποστήριξε η Linde.

Την 1^η Δεκεμβρίου 2008³, η Linde ξεκίνησε να χρεώνει ημερήσιο ενοίκιο €0.10 +Φ.Π.Α. για κάθε φιάλη, ανεξαρτήτως του μεγέθους της φιάλης. Οι πελάτες που είχαν ήδη χρεωθεί τα €42.50 πιστώθηκαν, σύμφωνα με την Linde, με το ισάξιο ποσό ενώ το ποσό χρέωσης προκαταβολής ανερχόταν πλέον στα €45. Σύμφωνα με όσα υποστήριξε η Linde, επιβάλλεται ενοίκιο μόνο όταν κάποιος πελάτης παρουσιάσει τη φιάλη του για επαναγέμιση λόγω του ότι τα στοιχεία της εταιρείας δεν είναι επαρκώς μηχανογραφημένα.

Η Linde υποστήριξε ότι σκοπός της επιβολής ενοικίου είναι η επιστροφή φιαλών από πελάτες οι οποίοι τις κατακρατούν, η ικανοποιητική διακίνηση τους, καθώς και ο έλεγχος της συχνότητας της εν λόγω διακίνησης. Σύμφωνα με τη Linde η αχρησία και μη διακίνηση των φιαλών για μεγάλα χρονικά διαστήματα αυξάνει το κόστος συντήρησής τους. Περαιτέρω, υποστήριξε ότι με την επιστροφή των αδρανών φιαλών εξασφαλίζεται η ασφάλεια των πελατών και του προσωπικού της ίδιας αφού έχει την ευθύνη για τον έλεγχο των φιαλών.

Σε ότι αφορά τον τρόπο χρέωσης των πελατών από την Linde, από την προκαταρκτική έρευνα διαπιστώθηκαν τα ακόλουθα:

α) Το ποσό της προκαταβολής επιστρέφεται όταν επιστραφεί οριστικά η φιάλη από τον πελάτη στην Linde. Για την επιστροφή αυτού του ποσού χρησιμοποιείται Δελτίο Πληρωμής ενώ για την αρχική καταβολή του εν λόγω ποσού χρησιμοποιείται Δελτίο Είσπραξης.

³ Σύμφωνα και με τη σχετική εγκύκλιο του Οκτωβρίου 2008

β) Η τιμολόγηση για την ποσότητα αερίου γίνεται με την παραλαβή της φιάλης από τον πελάτη, όπου και εκδίδεται σχετικό τιμολόγιο.

γ) Για το ημερήσιο ενοίκιο εκδίδεται ξεχωριστό τιμολόγιο ανά τριμηνία.

δ) Η είσπραξη για εξόφληση του τιμολογίου ενοικίου δε φαίνεται πάνω στο ίδιο τιμολόγιο αλλά σε σχετικές αποδείξεις είσπραξης.

Η Τεχνοπλαστική, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, έχει στην κατοχή της 4 φιάλες. Η Τεχνοπλαστική επισκέπτεται η ίδια τα υποστατικά της Linde για να προμηθευτεί με νέες φιάλες και να επιστρέψει τις κενές για επαναγέμιση. Τα έτη 2009-2010 χρεώθηκε ημερήσιο ενοίκιο μόνο για μία φιάλη λόγω του ότι παρουσίασε μόνο μία φιάλη για επαναγέμισμα, ως αναφέρουν και τα δύο εμπλεκόμενα μέρη. Η Linde στα πλαίσια της προκαταρκτικής έρευνας υποστήριξε ότι αυτό οφείλεται σε έλλειψη μηχανογραφημένων στοιχείων. Η Linde αναφέρει επίσης, ότι βάσει των δικών της στοιχείων η Τεχνοπλαστική πρέπει να έχει στην κατοχή της 5 φιάλες για τις οποίες έχει πληρώσει προκαταβολή κατά τα έτη 1969:2, 1973:1, 1988:1 και 1989:1.

Η Linde πριν από την επιβολή του ημερήσιου ενοικίου φιάλης βιομηχανικού αερίου, επέλεξε να ενημερώσει τους πελάτες της για τη νέα αυτή πρακτική αποστέλλοντας σχετική ενημερωτική εγκύκλιο Οκτωβρίου 2008 μόνο προς τους πελάτες με τους οποίους είχε «ενεργή συνεργασία και δυνατότητα επικοινωνίας». Επίσης, η εν λόγω εγκύκλιος ήταν διαθέσιμη και στα γραφεία της Linde και διδόταν σε όλους τους πελάτες της που επισκέπτονταν τα γραφεία της για κάποια παραγγελία και όταν γινόταν παράδοση αερίου στα υποστατικά των πελατών της.

Η σχετική εγκύκλιος του Οκτωβρίου 2008 για την επιβολή ενοικίου άρχισε να δίνεται στους πελάτες τον Οκτώβρη του 2008 ενώ η ειδοποίηση επιβολής ενοικίου αναγραφόταν σε εμφανές σημείο στο μπροστινό μέρος όλων των υπό έκδοση τιμολογίων από τις αρχές του 2009⁴.

Σύμφωνα με τα όσα ανέφερε η Linde, η Τεχνοπλαστική ενημερώθηκε για την επιβολή ενοικίου το Φεβρουάριο του 2009, τόσο προφορικά, όσο και με τη σχετική εγκύκλιο όταν είχε παρουσιαστεί στα υποστατικά της Linde για να προμηθευτεί νέα φιάλη.

Από την πλευρά της η Τεχνοπλαστική ισχυρίζεται ότι δεν ενημερώθηκε από την Linde με οποιοδήποτε τρόπο για την επιβολή ενοικίου χρήσης φιαλών. Έλαβε

⁴ Σύμφωνα με την εν λόγω εγκύκλιο η χρέωση του ενοικίου είχε αρχίσει από την 1^η Δεκεμβρίου 2008.

ταχυδρομικώς τιμολόγιο για ημερήσιο ενοίκιο για μία φιάλη μετά που προέβηκε στην αγορά αερίου από την ίδια το Φεβρουάριο του 2009.

Τέλος, η Linde ανέφερε ότι όσοι πελάτες δήλωναν ότι δεν είχαν ενημερωθεί και πράγματι διαπιστωνόταν ότι δεν έτυχαν ενημέρωσης, τότε ο πελάτης πιστωνόταν το ενοίκιο για την αμφισβητούμενη –από αυτόν- χρονική περίοδο με έκδοση πιστωτικής σημείωσης και ο πελάτης αποδεχόταν αυτό τον διακανονισμό.

IV. Έννομο Συμφέρον

Η εταιρεία Τεχνοπλαστική είναι βιομηχανία παραγωγής και εμπορίας πλαστικών ειδών και διαθέτει άρτια εξοπλισμένο μηχανουργείο για κατασκευές και επιδιορθώσεις εξαρτημάτων, καλουπιών και για τεχνική υποστήριξη της παραγωγής της, ενώ η Linde κατέχει μονοπωλιακή θέση όσο αφορά τα αέρια τα οποία προμηθεύεται η Τεχνοπλαστική για τη διεξαγωγή των εργασιών της όσο αφορά τη συντήρηση και επιδιόρθωση των μηχανημάτων και εξοπλισμού της. Σημειώνεται ότι η Τεχνοπλαστική χρησιμοποιεί αυτά τα αέρια σποραδικά ανάλογα με τις ανάγκες του μηχανουργείου της.

Η Τεχνοπλαστική προμηθεύεται αυτά τα αέρια σε φιάλες οι οποίες ανήκουν στην Linde. Είναι θέση της Τεχνοπλαστικής ότι ενώ είχε δώσει παλαιότερα ένα ποσό για προκαταβολή - deposit για τις φιάλες που έχει στην κατοχή της, η Linde κατά το 2010 επέβαλε, χωρίς καμία προειδοποίηση, επιπρόσθετα ημερήσιο ενοίκιο που ανέρχεται στα €0,10 ανά ημέρα κατοχής μίας φιάλης χωρίς να επιστρέψει αυτή την προκαταβολή. Επιπλέον, η Τεχνοπλαστική ισχυρίζεται ότι η Linde χρησιμοποιεί τη μονοπωλιακή της θέση στην αγορά αερίων και επιβάλλει αθέμιτους όρους στους πελάτες της, ήτοι τη χρέωση ενοικίου.

Υπό το φως των ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει ότι το έννομο συμφέρον της Τεχνοπλαστικής συνίσταται στο ότι με τη νέα πολιτική που εφαρμόζει η Linde επηρεάζεται οικονομικά εφόσον θα πρέπει να καταβάλλει επιπλέον ποσά στην Linde για κάθε μέρα που έχει στην κατοχή της κάθε φιάλη.

V. Έννοια Επιχείρησης

Το άρθρο 2 του Νόμου ορίζει ως «Επιχείρηση» κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί οικονομικής ή εμπορικής φύσεως δραστηριότητες, ανεξάρτητα αν οι δραστηριότητες της είναι κερδοσκοπικές ή όχι.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι σύμφωνα και με τη νομολογία του ΔΕΕ, η έννοια επιχείρηση, στο πλαίσιο του ανταγωνισμού συμπεριλαμβάνει «κάθε οντότητα που ασκεί οικονομικής ή εμπορικής φύσεως δραστηριότητες», ανεξάρτητα από τη νομική της υπόσταση και τον τρόπο με τον οποίο χρηματοδοτείται.⁵ Επιπλέον, το ΔΕΕ έχει αποφανθεί ότι ο όρος «οικονομικής φύσεως δραστηριότητα», εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε δραστηριότητα που έχει σχέση με την προσφορά αγαθών και/ή υπηρεσιών σε συγκεκριμένη αγορά, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς που το διέπει και τον τρόπο της χρηματοδότησης του και η οικονομική δραστηριότητα συνίσταται σε κάθε δραστηριότητα προσφοράς αγαθών ή υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά.⁶

Η καταγγελλόμενη στην παρούσα υπόθεση εταιρεία Linde, παράγει, εισάγει και διαθέτει στην αγορά ένα αριθμό αερίων, βιομηχανικών, ιατρικών και ειδικών, σε υγρή και/ ή σε αέρια μορφή, χύδην και/ ή σε φιάλες έναντι χρηματικού ανταλλάγματος, κάτι που συνιστά οικονομική δραστηριότητα. Ως εκ τούτου, υπό το φως των δραστηριοτήτων της καταγγελλόμενης η Επιτροπή καταλήγει ότι η Linde αποτελεί επιχείρηση για σκοπούς εφαρμογής του Νόμου καθότι προσφέρει προϊόντα και ασκεί καθ' όλα οικονομικής και εμπορικής φύσεως δραστηριότητες.

VI. Άρθρο 6(1) του Νόμου

Η Επιτροπή έχοντας υπόψη τα ανωτέρω και ειδικότερα τα γεγονότα που συνθέτουν την υπό αναφορά καταγγελία, επικέντρωσε την προσοχή της στην πρόνοια του σχετικού με την υπόθεση άρθρου, δηλαδή του άρθρου 6(1) (α) και (γ) του Νόμου.

Με γνώμονα τις πιο πάνω διατάξεις η Επιτροπή κρίνει πώς για την υπαγωγή στην απαγόρευση της διάταξης του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου προαπαιτείται η στοιχειοθέτηση δύο παραμέτρων:

(α) της ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης από μέρους της καταγγελλόμενης εταιρείας, και

⁵ Υπόθεση C-41/90, *Hofner & Elser v. Macrotron*, [1991] ECR I-1979; Υπόθεση 170/83, *Hydrotherm v. Compact*, [1984] ECR 2999.

⁶ *Ibid.*

(β) της ύπαρξης αθέμιτων όρων συναλλαγής.

Περαιτέρω, η Επιτροπή κρίνει πώς για την υπαγωγή στην απαγόρευση της διάταξης του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου προαπαιτείται η στοιχειοθέτηση επίσης δύο παραμέτρων:

(α) της ύπαρξης δεσπόζουσας θέσης από μέρους της καταγγελλόμενης εταιρείας, και

(β) της ύπαρξης ανόμοιων όρων συναλλαγής για ισοδύναμες συναλλαγές χωρίς αντικειμενική δικαιολογία.

Η έννοια της κατάχρησης σύμφωνα με την νομολογία είναι αντικειμενική⁷ και η συμπεριφορά μιας επιχειρήσεως σε δεσπόζουσα θέση μπορεί να θεωρηθεί καταχρηστική ανεξαρτήτως πταίσματος⁸, πλην όμως σχετίζεται με τη συμπεριφορά της δεσπόζουσας επιχείρησης που επιδρά στην δομή της αγοράς, αποδυναμώνοντας τον ήδη ασθενή ανταγωνισμό με τη χρήση μεθόδων ανάρμοστων σε καθεστώς υγιούς και αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

Σχετική Αγορά

Σε σχέση με την πρώτη παράμετρο, των πιο πάνω κατ' ισχυρισμό παραβάσεων, η Επιτροπή αφού διεξήλθε το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου, διαπίστωσε ότι η παρούσα υπόθεση αφορά τις ακόλουθες αγορές (α) προμήθειας διοξειδίου του άνθρακα σε φιάλες, (β) προμήθειας αργόν σε φιάλες, (γ) προμήθειας αζώτου σε φιάλες, (δ) προμήθειας οξυγόνου σε φιάλες, και (ε) προμήθειας ασετιλίνης σε φιάλες, εντός της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Επί τούτου, η Επιτροπή σημειώνει ότι σύμφωνα με αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁹, τα αέρια δύνανται να διαχωριστούν σε κατηγορίες ανάλογα με τις χρήσεις τους, συγκεκριμένα σε βιομηχανικά αέρια, ιατρικά αέρια και ειδικά αέρια. Κάθε αέριο δύνανται να χρησιμοποιηθεί σε διάφορους τομείς και βιομηχανίες¹⁰, ενώ ένα αέριο δύνανται να χρησιμοποιείται για διάφορους σκοπούς και να

⁷ Βλέπε Υπόθεση C-85/76 Hoffmann- La Roche & Co. AG v. Commission of the European Communities [1979] ECR 00461, παρ. 91.

⁸ Βλέπε υπόθεση T-65/89 BPB Industries & British Gypsum v Commission[1993] ECR II-389, παρ.70 "The Court further observes that the concept of abuse is an objective one (see paragraph 91 of the judgment of the Court of Justice in Case 85/76 Hoffman-La Roche, cited above) and that, accordingly, the conduct of an undertaking in a dominant position may be regarded as abusive within the meaning of Article 86 of the EEC Treaty even in the absence of any fault."

⁹ M.1641 Linde/AGA

¹⁰ Ibid.

κατηγοριοποιείται ανάλογα, όπως, για παράδειγμα, το οξυγόνο το οποίο αποτελεί τόσο βιομηχανικό όσο και ιατρικό αέριο¹¹.

Η Επιτροπή κρίνει ως καθοδηγητικές ως προς τον καθορισμό της σχετικής αγοράς στον τομέα των βιομηχανικών αερίων τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις υποθέσεις M.1641 Linde/AGA, COMP/ M.4141 LINDE/BOC και IV/M.926 Messer Griesheim/ Hydrogas, όπου, μεταξύ άλλων, αποφασίστηκε ότι μεταξύ των βιομηχανικών αερίων δεν συγκαταλέγονται τα ιατρικά αέρια και τα αέρια των οποίων η καθαρότητα είναι ανώτερη της συνήθους, ή αέρια των οποίων η ακρίβεια μίγματος είναι μεγαλύτερη απ' ό,τι στα μείγματα βιομηχανικών αερίων (ειδικά αέρια/ specialty gases).

Επιπλέον, στη βάση των εν λόγω αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τα βιομηχανικά αέρια λόγω των διαφορετικών χημικών και φυσικών ιδιοτήτων των μεμονωμένων αερίων γενικά δεν μπορούν να υποκατασταθούν αμοιβαία. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει ότι η θέση της Linde ότι *«υπάρχουν υποκατάστατα, όπως είναι η ασετυλίνη της οποίας το υποκατάστατο είναι το υγραέριο/ προπάνιο, το υποκατάστατο του CORGON είναι η μέθοδος συγκόλλησης με 'Flux welding wire' ή το διοξείδιο του άνθρακα»* δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Η παρούσα καταγγελία αφορά εξ' ολοκλήρου τα βιομηχανικά αέρια.

Σε ότι αφορά την προμήθεια των αερίων, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις υποθέσεις M.1630 Air Liquide/BOC και M.1641 Linde/AGA, καταλήγει ότι οι διαφορετικές μέθοδοι προμήθειας αερίων, ήτοι κατά τόναζ, χύδην και σε κυλίνδρους, αποτελούν τρεις διαφορετικές σχετικές αγορές.

Η Επιτροπή, κρίνοντας τα πιο πάνω, καταλήγει ότι για σκοπούς της παρούσας έρευνας η σχετική αγορά προϊόντος ορίζεται ως α) η προμήθεια διοξειδίου του άνθρακα σε φιάλες, (β) η προμήθεια Αργόν σε Φιάλες, (γ) η προμήθεια αζώτου σε φιάλες, (δ) η προμήθεια οξυγόνου σε φιάλες, και (ε) η προμήθεια ασετιλίνης σε φιάλες, στο σύνολο της επικράτειας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

¹¹ Σημειώνεται ότι απαιτούνται διαφορετικές άδειες ανάλογα με τη χρήση του ως βιομηχανικό ή ως ιατρικό αέριο.

Ύπαρξη Δεσπόζουσας θέσης

Η Επιτροπή έχοντας υπόψη την ερμηνεία που δίδεται στο άρθρο 2 του Νόμου, σημειώνει ότι η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης στη σχετική αγορά μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες οι οποίοι, μεμονωμένα λαμβανόμενοι, μπορεί να μην είναι αποφασιστικοί. Το μεγάλο όμως μερίδιο αγοράς είναι εξαιρετικά σημαντικός παράγοντας¹².

Στη βάση των στοιχείων του διοικητικού φακέλου διαφαίνεται ότι κατά την υπό εξέταση χρονική στιγμή, δεν υπήρχε οποιαδήποτε άλλη εταιρεία η οποία να προμηθεύει τα αέρια που χρειάζεται η Τεχνοπλαστική σε φιάλες, εκτός από τη Linde. Επίσης, δεν διαφαίνεται να υπήρχε οποιαδήποτε εταιρεία η οποία δραστηριοποιείται ως εμφιαλωτήριο αερίων στην επικράτεια της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Έχοντας υπόψη ότι ο τελικός χρήστης/ καταναλωτής δεν μπορούσε να προμηθευθεί τα εν λόγω αέρια με τη συγκεκριμένη μέθοδο προμήθειας από οποιαδήποτε τρίτη εταιρεία, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Linde κατείχε κατά το 2010 το μονοπώλιο στην αγορά προμήθειας σε φιάλες των διοξειδίου του άνθρακα, αργόν, αζώτου, οξυγόνου και ασετυλίνης, με κάθε αέριο να αποτελεί μία ξεχωριστή αγορά.

Καταχρηστική Συμπεριφορά

Η Επιτροπή, σε σχέση με τη δεύτερη παράμετρο του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου σημειώνει ότι αυτό ορίζει ότι, καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης συνιστά οποιαδήποτε πράξη που έχει ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα τον άμεσο ή έμμεσο καθορισμό αθέμιτων τιμών αγοράς ή πώλησης ή άλλων μη θεμιτών υπό τις περιστάσεις όρων συναλλαγής.

Σύμφωνα με την κοινοτική νομολογία σε θέματα ανταγωνισμού, η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης μιας επιχείρησης δεν απαγορεύεται αλλά αποτελεί την αφετηρία για την περαιτέρω έρευνα του κατά πόσο η εκμετάλλευση αυτής της δεσπόζουσας θέσης γίνεται κατά τρόπο καταχρηστικό.

¹² ΔΕΚ, Hoffmann – La Roche, Υπόθ. 85/76, Συλλ.1979, 461, παρ. 39.

(α) Επιβολή αθέμιτων όρων (άρθρο 6(1)(α))

Η Επιτροπή έκρινε ως καθοδηγητικές τις αποφάσεις Tetra Pak II¹³ και Alsatel¹⁴, όπου τα κριτήρια καθορισμού κατά πόσο ένας όρος συναλλαγής ήταν δίκαιος ή όχι επικεντρώθηκαν στην επιβάρυνση που τίθεται στους πελάτες με τον συγκεκριμένο όρο¹⁵.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η ταυτόχρονη επιβολή ενοικίου και προκαταβολής από μέρους της Linde συνιστά αθέμιτο όρο συναλλαγής, μιας και ένας από τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς της εταιρείας Τεχνοπλαστική είναι ότι η Linde μονομερώς αποφάσισε την επιβολή ημερήσιου ενοικίου ενώ έχει ήδη καταβληθεί στη Linde σχετική προκαταβολή.

Σε σχέση με τον πιο πάνω ισχυρισμό η Linde υποστήριξε ότι το ποσό της προκαταβολής, το οποίο ανερχόταν σε €42,50 μέχρι τον Οκτώβριο 2008 και σε €45 από τον Νοέμβριο του 2008 και μετά, επιστρέφεται στον πελάτη μόνο με την οριστική επιστροφή της φιάλης. Προς απόδειξη του ισχυρισμού της, απέστειλε σχετικά Δελτία Πληρωμής και Δελτία Είσπραξης όπου φαίνεται η επιστροφή αυτού του ποσού της προκαταβολής, ενώ και το ίδιο το τιμολόγιο που εκδίδεται για κάθε πελάτη αναφέρει ότι αυτή η προκαταβολή/ εγγύηση επιστρέφεται.

Η Επιτροπή για το σημείο αυτό σημειώνει ότι σύμφωνα με τα όσα υποστηρίζουν και οι δύο πλευρές, η προκαταβολή που καταβάλλεται για τη χρήση μιας φιάλης, επιστρέφεται μόνο όταν επιστραφεί μία φιάλη οριστικά πίσω στην Linde. Συνεπώς, είναι εύλογο να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι, εφόσον η Τεχνοπλαστική συνεχίζει να χρησιμοποιεί τις φιάλες που έχει πάρει από τη Linde, δεν μπορεί να της επιστραφεί η προκαταβολή που είχε καταβάλει. Σε περίπτωση, όμως, που η Τεχνοπλαστική επιστρέψει μία φιάλη οριστικά, χωρίς να πάρει άλλη, τότε το ποσό της προκαταβολής θα της επιστραφεί. Συνακόλουθα, η Επιτροπή καταλήγει ότι η προκαταβολή δεν αποτελεί εισόδημα της Linde – σε αντίθεση με το ενοίκιο – και επιστρέφεται πάντα στον πελάτη όταν αυτός επιστρέψει τη φιάλη.

Πέραν όμως αυτού, η Επιτροπή θεωρεί ότι η καταβολή ενός ποσού το οποίο καταβάλλεται με την επιστροφή της φιάλης ως προκαταβολή αποτελεί εύλογο και οικονομικά δικαιολογημένο όρο, εφόσον οι φιάλες αποτελούν ιδιοκτησία της Linde, η

¹³ Υπόθεση 92/163 Tetra Pak II [1991] OJ L72, 18.3.1992, σελ.1, παρ.135-138.

¹⁴ Υπόθεση 247/86 Alsatel [1988] ECR 5987, παρ.10.

¹⁵ Faull & Nickpay The EC Law of Competition (2007) 2nd Ed., Oxford University Press, παρ. 4.387.

οποία κατακρατεί το ποσό αυτό μόνο σε περίπτωση μη επιστροφής της φιάλης από τον πελάτη. Είναι κατανοητό ότι η Linde, ως ιδιοκτήτρια των φιαλών οι οποίες αποτελούν επένδυση κεφαλαίου για την ίδια πρέπει να διασφαλίσει με κάποιο τρόπο την επιστροφή της ιδιοκτησίας της ή την αποζημίωσή της για τη μη επιστροφή της. Ως εκ τούτου, αυτό το ποσό αποτελεί εισόδημα της εταιρείας μόνο σε περίπτωση μη οριστικής επιστροφής της φιάλης από τον εκάστοτε πελάτη, γεγονός που θα ανάγκαζε τη Linde να αγοράσει νέα φιάλη.

Από τα γεγονότα της υπόθεσης διαπιστώνεται ότι η επιβολή ημερήσιου ενοικίου αποφασίστηκε ως αντικατάσταση του ποσού των €42,50 που χρεωνόταν ως δικαίωμα χρήσης. Επίσης, σύμφωνα με τα όσα αναφέρθηκαν από τη Linde, με την εισαγωγή του ημερήσιου ενοικίου, το ποσό των €42,50 πιστώθηκε σε όσους πελάτες είχαν καταβάλει αυτό το ποσό κατά τη χρονική περίοδο 2006- Δεκέμβριο 2008.¹⁶ Συνεπώς, από τον Οκτώβριο του 2008, η μόνη χρηματική επιβάρυνση στον πελάτη με την εισαγωγή αυτής της νέας πρακτικής ήταν η καταβολή του ημερήσιου ενοικίου των 10 σεντ για κάθε φιάλη, εφόσον η προκαταβολή θα του επιστραφεί στο μέλλον.

Στη βάση των πιο πάνω, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ταυτόχρονη επιβολή προκαταβολής και ημερήσιου ενοικίου και/ή η αλλαγή της πολιτικής χρέωσης από ένα εφάπαξ ποσό σε ημερήσιο ενοίκιο, δεν δύναται να αποτελεί αθέμιτο όρο συναλλαγής εφόσον η αιτιολογία για την χρέωση ενοικίου είναι αντικειμενικά δικαιολογημένα.

Η Επιτροπή ακολούθως εξέτασε κατά πόσο η επιβολή του ημερήσιου ενοικίου αυτή καθεαυτή αποτελεί αθέμιτο όρο και κατά πόσο η αιτιολογία που προβάλλεται από τη Linde είναι αντικειμενική. Η Επιτροπή εστίασε την προσοχή της στην απόφαση της *Microsoft v Commission*¹⁷, από την οποία θεωρεί ότι μπορεί να αντλήσει καθοδήγηση για το σημείο αυτό.

Η Linde προέβαλε διάφορους ισχυρισμούς σχετικά με την ορθότητα της επιβολής ημερήσιου ενοικίου. Η Επιτροπή αναφέρει πιο κάτω τα συμπεράσματά της σε σχέση με αυτούς τους ισχυρισμούς.

Σε ότι αφορά τον ένα από τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς της Linde για τους λόγους επιβολής του ημερήσιου ενοικίου, ήτοι ότι το ποσό της αύξησης του ελέγχου

¹⁶ Βλέπε επιστολή Linde 5/7/2010.

¹⁷ Υπόθεση T-201/04 *Microsoft Corp v Commission* [2007] ECR II-000, [2007] 5 CMLR 846, παρ.688 και 298.

και της συντήρησης φιαλών έχει διαμορφωθεί σε μεγάλο βαθμό λόγω των Ευρωπαϊκών προδιαγραφών, η Επιτροπή σημειώνει ότι η Linde δεν παραχώρησε οποιαδήποτε οικονομικά στοιχεία που να τεκμηριώνουν τον εν λόγω ισχυρισμό της, αν και η ίδια, ως καταγγελλόμενη, φέρει το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών περί ύπαρξης αντικειμενικής δικαιολογίας. Εξάλλου, ως αναφέρει η ίδια η Linde το ύψος του ποσού των €0.10 του ημερήσιου ενοικίου είναι συμβολικής αξίας και δεν γίνεται καμία σύνδεση του με το κόστος ελέγχου και συντήρησης ως αποτέλεσμα των νέων Ευρωπαϊκών προδιαγραφών αλλά αντίθετα γίνεται σύνδεση με την κατακράτηση φιαλών και τη μη συχνή διακίνηση αυτών.

Συνακόλουθα, η Επιτροπή εν πρώτοις ομόφωνα καταλήγει ότι η αιτιολογία για τη διαμόρφωση και αύξηση του ελέγχου και της συντήρησης των φιαλών βάσει των Ευρωπαϊκών προδιαγραφών δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή καθότι δεν στηρίζεται σε επαρκή αντικειμενικά και πραγματικά στοιχεία.

Κατά δεύτερο, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει ότι ο προβαλλόμενος ισχυρισμός περί του αυξημένου κόστους ως αποτέλεσμα της αχρησίας των φιαλών και της ανάγκης αντικατάστασης τους, δεν ευσταθεί καθότι σύμφωνα με τα όσα η ίδια η Linde έχει αναφέρει, ορισμένους μεγάλους πελάτες δεν τους χρεώνει ημερήσιο ενοίκιο.

Η Επιτροπή, αν και διαπιστώνει ότι πράγματι υπήρχε κατακράτηση των φιαλών από μια μερίδα πελατών της Linde και ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που δόθηκαν από την Linde με την επιβολή του ημερήσιου ενοικίου μεγάλος αριθμός αυτών επιστράφηκε, επισημαίνει ότι η θέση της Linde για την επιβολή του ημερήσιου ενοικίου, ότι δηλαδή είναι το κίνητρο για την επιστροφή των φιαλών που κατακρατούνταν για μεγάλο χρονικό διάστημα, έρχεται σε αντίφαση με τον τρόπο που λειτούργησε και συμπεριφέρθηκε. Συγκεκριμένα:

(α) η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδεχθεί τον ισχυρισμό της Linde ότι η επιβολή του εφάπαξ ποσού €42.50 ως δικαιώματος χρήσης κρίθηκε ως αναποτελεσματική εφόσον δεν υπήρχε οποιοδήποτε κίνητρο για την επιστροφή της φιάλης από τους πελάτες μιας και, σύμφωνα με τους όρους των τιμολογίων, το εν λόγω ποσό κατακρατείτο από τη Linde και δεν επιστρεφόταν στην περίπτωση επιστροφής της φιάλης σε ένα μήνα, ως ο ισχυρισμός της Linde.

(β) ο επιδιωκόμενος στόχος έρχεται σε αντίθεση αφενός με το γεγονός ότι δεν ενημερώθηκαν όλοι οι πελάτες της, και αφετέρου με το γεγονός ότι δεν χρεώθηκαν όλες οι φιάλες που κατακρατούνταν από τον κάθε ένα πελάτη, αλλά μόνο αυτές που διακινούνταν.

(γ) οι πελάτες που κατακρατούσαν τις φιάλες για μεγάλα χρονικά διαστήματα ή οι πελάτες που έκλεισαν τις επιχειρήσεις τους και δεν επέστρεψαν τις φιάλες που κατακρατούσαν, δεν χρεώθηκαν και άρα δεν έχουν κίνητρο να τις επιστρέψουν στη Linde.

(δ) από τους όρους χρήσης κυλίνδρων σε τιμολόγιο ημερομηνίας 17/6/2009 που έχει αποσταλεί από την Τεχνοπλαστική και σε φωτοτυπημένο τιμολόγιο ημερομηνίας 17/11/2009 που είχε σταλεί από τη Linde, διαπιστώνεται ότι η Linde παρέλειψε να ετοιμάσει νέα τιμολόγια στα οποία να καταγράφονται οι νέοι όροι παροχής των φιαλών αερίου εγκαίρως, ήτοι τον Οκτώβριο του 2008 οπότεν είχε έρθει σε εφαρμογή η νέα πολιτική, με αποτέλεσμα να μη γίνεται ορθή ενημέρωση στον πελάτη.

Παρόλα αυτά, η Επιτροπή συμφωνεί αναφορικά με την αναγκαιότητα ελέγχου των φιαλών από τη Linde, η οποία ως ιδιοκτήτρια εταιρεία φέρει την ευθύνη για έλεγχο αυτών βάσει των Ευρωπαϊκών Προδιαγραφών και των κυπριακών νόμων. Είναι λογικό ότι οι φιάλες που παραμένουν αδρανείς για μεγάλα διαστήματα ή που δεν χρησιμοποιούνται με μεγάλη συχνότητα θα χρειάζονται περισσότερους ελέγχους από μία φιάλη η οποία χρησιμοποιείται συχνά. Αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι όλα τα τιμολόγια που έχουν αποσταλεί στην Υπηρεσία αναφέρουν την ανάγκη για διενέργεια ελέγχων των φιαλών, δεδομένο που καταδεικνύει ότι αυτό ήταν σε γνώση της Τεχνοπλαστικής.

Σε σχέση με το κατά πόσο η επιβολή του ημερήσιου ενοικίου από μέρους της Linde χωρίς καμία προειδοποίηση αποτελεί αθέμιτο όρο στα πλαίσια του Νόμου, η Επιτροπή αναφέρει τα πιο κάτω:

Η Linde ισχυρίστηκε ότι ενημέρωσε την Τεχνοπλαστική για την επιβολή ενοικίου το Φεβρουάριο του 2009, όταν είχε παρουσιαστεί στα υποστατικά της Linde για την επαναγέμιση μίας φιάλης τόσο προφορικά όσο και με τη σχετική εγκύκλιο. Αντιθέτως, η Τεχνοπλαστική, ισχυρίστηκε ότι δεν ενημερώθηκε από την Linde με οποιοδήποτε τρόπο για την επιβολή ενοικίου χρήσης φιαλών, ενώ ανέφερε ότι είχε ακούσει από

την αγορά (φίλους, ιδιοκτήτες μηχανουργείων) για την επιβολή αυτού του ενοικίου ώσπου και έλαβε ταχυδρομικώς τιμολόγιο για ημερήσιο ενοίκιο για μία φιάλη μετά από κάποια αγορά αερίου από την ίδια.

Διαπιστώνεται από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου ότι η Τεχνοπλαστική συμπεριλαμβάνεται στον κατάλογο πελατών τον οποίο έχει αποστείλει η Linde από όπου και μπορούν να βρεθούν τα στοιχεία επικοινωνίας τους. Είναι φανερό ότι αν και δεν υπήρχε ενεργή συνεργασία με την Τεχνοπλαστική κατά το χρόνο επιβολής του ενοικίου ούτως ώστε να της αποσταλεί η εγκύκλιος, εντούτοις υπήρχε η δυνατότητα επικοινωνίας μαζί της.

Σημειώνεται, παράλληλα ότι η Τεχνοπλαστική αγόραζε πάντοτε τα βιομηχανικά αέρια τους μετρητοίς και τα μετέφερε με δικά της αυτοκίνητα από το εργοστάσιο της καταγγελλομένης. Η Τεχνοπλαστική ανέφερε ότι τα τιμολόγια της καταγγελλομένης τα έβλεπε ο οδηγός της και ο λογιστής της που τα καταχωρούσε.

Επισημαίνεται επίσης, ότι η Τεχνοπλαστική κατά τη διενέργεια της δέουσας έρευνας πληροφόρησε την Υπηρεσία ότι πρόσεξε τη σημείωση, που βρισκόταν στο κάτω μέρος του τιμολογίου, η οποία αναφερόταν σε ενοίκιο κατοχής φιάλης και τους νέους Όρους Χρήσης Κυλίνδρων που βρισκόταν στο πίσω μέρος, μόνο όταν ζήτησε τα τιμολόγια από το λογιστήριό της για να τα αποστείλει στην Υπηρεσία και μετά από ερώτημα της Υπηρεσίας σχετικά με τους εν λόγω όρους. Το γεγονός αυτό δεικνύει ότι η Διεύθυνση της Τεχνοπλαστικής δεν αντιλήφθηκε την ύπαρξη των όρων που αναγράφονταν στα τιμολόγια. Η παράλειψη αυτή δεν μπορεί να βαραίνει την Linde.

Στην βάση των πιο πάνω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Τεχνοπλαστική είχε ειδοποιηθεί για την επιβολή ημερήσιου ενοικίου, και ως εκ τούτου, δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί ο ισχυρισμός της ότι της επιβλήθηκε το ημερήσιο ενοίκιο χωρίς καμία προειδοποίηση από μέρος της Linde.

Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι η επιβολή ημερήσιου ενοικίου σε φιάλες βιομηχανικών αερίων αποτελεί συνήθη εμπορική πρακτική. Αυτό επιβεβαιώνεται και από στοιχεία που έχει αποστείλει η Linde σχετικά με την επιβολή ημερήσιου ενοικίου σε φιάλες βιομηχανικών αερίων από τον ίδιο όμιλο εταιρειών στον οποίο ανήκει καθώς και από άλλες εταιρείες σε ότι αφορά τρίτες χώρες (ευρωπαϊκές και μη).

Ως εκ των ανωτέρω, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει ότι η απόφαση της Linde για την επιβολή ημερήσιου ενοικίου αντί της επιβολής ενός εφάπαξ ποσού ως δικαιώματος χρήσης δικαιολογείται, ειδικότερα λαμβάνοντας υπόψη ότι:

(α) Υπάρχει μεγάλος αριθμός φιαλών που κατακρατείται και δεν επιστρέφεται στη Linde,

(β) με την επιβολή του ημερήσιου ενοικίου μεγάλος αριθμός φιαλών έχει επιστραφεί,

(γ) δεν γίνεται αναδρομική επιβάρυνση από τη Linde του ημερήσιου ενοικίου, αλλά ούτε επιβάρυνση σε άτομα και επιχειρήσεις που δεν είχαν ενημερωθεί έγκαιρα, εφόσον αυτό επιβάλλεται μόνο με την επανεμφάνιση μίας φιάλης λόγω μη ενημέρωσης του λογισμικού της συστήματος και μηχανογράφησης των στοιχείων των πελατών της, και

(δ) η επιβολή ημερήσιου ενοικίου αποτελεί μια συνήθης διεθνή εμπορική πρακτική.

Η Επιτροπή, στη βάση των πιο πάνω καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, η επιβολή του ημερήσιου ενοικίου δεν αποτελεί αθέμιτο όρο συναλλαγής υπό την έννοια του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου.

(β) Επιβολή αθέμιτων τιμών (υπερβολικές χρεώσεις), (άρθρο 6(1)(α))

Η Επιτροπή εξέτασε επίσης το ύψος του ημερήσιου ενοικίου για να διαφανεί κατά πόσο αυτό συνιστούσε υπερβολική τιμολόγηση στη βάση των κανόνων του δικαίου του ανταγωνισμού.

Η άμεση ή έμμεση επιβολή μη δίκαιων τιμών αγοράς ή πωλήσεως εκ μέρους μιας επιχειρήσεως που κατέχει δεσπόζουσα θέση συνιστά καταχρηστική πρακτική κάτω από τις πρόνοιες του άρθρου 6(1)(α) του Νόμου.

Η Επιτροπή έκρινε ως καθοδηγητικές σε αυτό το σημείο τις υποθέσεις General Motors¹⁸ και United Brands¹⁹ και Deutsche Post²⁰.

¹⁸ OJ [1975] L 29/14, [1975] 1 CMLR D20.

Σε σχέση με το ύψος του ενοικίου, η Linde ανέφερε ότι αυτό είναι συμβολικής αξίας και ότι δεν προήλθε από συγκεκριμένες μελέτες ή υπολογισμούς αλλά από μία σύγκριση μεταξύ των ενοικίων που επιβάλλονται σε άλλες χώρες, σημειώνοντας ότι το ποσό των 10 σεντ που επιβλήθηκε είναι η δεύτερη χαμηλότερη στην Ευρώπη.

Σε σχέση με τα ημερήσια ενοίκια που επιβάλλονται σε άλλες χώρες εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τις φιάλες, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει ότι δεν μπορεί να βασιστεί σε αυτά ούτως ώστε να φτάσει σε ασφαλή συμπεράσματα εφόσον δεν έχει επαρκή στοιχεία ως προς τις συνθήκες που επικρατούν στις πιο πάνω χώρες ώστε να θεωρηθούν συγκρίσιμα με τις συνθήκες που επικρατούν στην κυπριακή αγορά.

Η μόνη δικαιολογία που δίνει η Linde σχετικά με το ύψος του ενοικίου είναι το ύψος του ενοικίου άλλων εταιρειών που δραστηριοποιούνται σε άλλες χώρες, το οποίο κυμαίνεται από €{...}* έως και €{...} σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, χωρίς να εξηγεί το λόγο ή τον τρόπο με τον οποίο κατέληξε η ίδια στην τιμή των €0.10 ως ημερήσιο ενοίκιο για την κυπριακή αγορά.

Στην απουσία οποιασδήποτε μελέτης από μέρους της Linde αναφορικά με την αιτιολογία τόσο της ύπαρξης ημερήσιου ενοικίου στις φιάλες όσο και του ύψους αυτού και θέλοντας να εξετάσει το ζήτημα αυτό η Επιτροπή, σημείωσε τα όσα κατέγραψε επί τούτου η Υπηρεσία, στα πλαίσια της έρευνας που διεξήγαγε, όπου προέβηκε σε σύγκριση των προβλεπόμενων εισοδημάτων της εταιρείας Linde από την ενοικίαση επαναγεμιζόμενων φιαλών βιομηχανικού αερίου για είκοσι χρόνια με το συνολικό κόστος αγοράς, ετοιμασίας και συντήρησης αυτών των φιαλών.

Από την εν λόγω ανάλυση διαφάνηκε ότι η Linde έχει συνολικό κόστος αγοράς, ετοιμασίας και συντήρησης μίας ενοικιαζόμενης φιάλης βιομηχανικού αερίου για περίοδο 20 ετών ύψους €{.....} το οποίο είναι ψηλότερο από την καθαρή παρούσα αξία των ενοικίων της ίδιας περιόδου, ήτοι €{.....}, κατά €{.....} (ή {.....}%). Από την εν λόγω ανάλυση διαφαίνεται ότι η επιβολή ημερήσιου ενοικίου των 10 σεντς + ΦΠΑ για την χρήση φιάλης βιομηχανικού αερίου από την Linde προς τους πελάτες της

¹⁹ Απόφαση Δ.Ε.Κ. ημ.14/2/1978, Υπόθεση 27/76 United Brands Company and United Brands Contineental BV v Commission of the European Communities. European Court reports 1978 Page 00207, παρ. 248-252.

²⁰ Deutsche Post, D.Comm, July 25, 2001, 2001 OJ L 331/40, παρ.155-167.

* Οι αριθμοί και/ή τα στοιχεία που παραλείπονται και δεν εμφανίζονται τόσο σε αυτό το σημείο, όσο και στη συνέχεια καλύπτονται από επιχειρηματικό/επαγγελματικό απόρρητο. Ενδεικτικό της απάλειψης είναι το σύμβολο {...}.

καλύπτει μόνο το κόστος αγοράς, ετοιμασίας και συντήρησης μίας ενοικιαζόμενης φιάλης. Σημειώνεται επίσης ότι στο κόστος αυτό δε συμπεριλήφθηκε άλλο κόστος, όπως το κόστος διοίκησης και έξοδα χρηματοδότησης.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, στη βάση της ανάλυσης που έγινε, ομόφωνα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι σε σχέση με το ύψος της τιμής, ακολουθώντας και τις αρχές της υπόθεσης *United Brands*²¹, η τιμή που επιβλήθηκε ως ημερήσιο ενοίκιο δεν υπερβαίνει το κόστος της Linde και συνακόλουθα το ύψος αυτής και δεν αποτελεί υπερβολική και/ ή αθέμιτη τιμή στα πλαίσια εφαρμογής του Νόμου.

(γ) Ύπαρξη διακριτικής τιμολόγησης (άρθρο 6(1)(γ))

Η Επιτροπή εξέτασε επίσης κατά πόσο υφίσταται καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης που κατέχει η Linde ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα την εφαρμογή ανόμοιων όρων για ισοδύναμες συναλλαγές, με συνέπεια ορισμένες επιχειρήσεις να τίθενται σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου.

Η Επιτροπή κρίνει ως καθοδηγητικές ως προς την εφαρμογή του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου τις αποφάσεις *Europe Chemi-Con (Deutschland)*²², *Corsica Ferries*²³ και *Deutsche Post AG-Interception of Cross-border mail*²⁴.

Στη βάση των στοιχείων του διοικητικού φακέλου διαφαίνεται ότι η νέα πρακτική χρέωσης ημερήσιου ενοικίου εφαρμόζεται σε φιάλες οι οποίες εμφανίζονται για επαναγέμισμα. Για αυτό το λόγο η Τεχνοπλαστική πληρώνει ενοίκιο μόνο για μία φιάλη, την οποία στην περίπτωση της παρουσίασε το 2009 και δεν πληρώνει για τις άλλες φιάλες τις οποίες η Linde γνωρίζει ότι η Τεχνοπλαστική έχει στην κατοχή της.

Με αυτό τον τρόπο όμως πελάτες οι οποίοι χρησιμοποιούν τις φιάλες τους ή τις παρουσιάζουν για επαναγέμιση χρεώνονται ημερήσιο ενοίκιο ενώ άλλοι πελάτες που κατακρατούν φιάλες και ίσως δεν τις επιστρέψουν ποτέ δεν χρεώνονται με ημερήσιο ενοίκιο. Άρα, ενώ και οι δύο χρησιμοποιούν φιάλες-ιδιοκτησία της Linde, ο ένας από

²¹ Απόφαση Δ.Ε.Κ. ημ.14/2/1978, Υπόθεση 27/76 *United Brands Company and United Brands Continentaal BV v Commission of the European Communities*. European Court reports 1978 Page 00207, παρ. 248-252.

²² Απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 2005, C-422/02 P, *Europe Chemi-Con (Deutschland)* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2005, σ. I-791, σκέψη 33.

²³ Υπόθεση C-18/93 *Corsica Ferries Italia Srl v Corporazione Dei Piloti Del Porto Di Genoa* [1994] Συλλογή Δικαστηρίου 1783.

²⁴ *Deutsche Post AG* Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. [2001]L 331/40.

αυτούς χρεώνεται επειδή χρειάστηκε να αγοράσει αέριο ενώ ο άλλος την έχει στην κατοχή του και δεν χρεώνεται. Ως εκ τούτου, η Linde κατά την εφαρμογή της πρακτικής ημερήσιου ενοικίου επιβάλλει ανόμοιους όρους για ισοδύναμες συναλλαγές.

Η Linde απέδωσε την αδυναμία της να χρεώσει όλους τους πελάτες της που κατακρατούν φιάλες στο γεγονός ότι το λογισμικό της σύστημα δεν είναι ενημερωμένο. Συγκεκριμένα, η Linde σημειώνει ότι η προσπάθεια ενημέρωσης του λογισμικού της είναι *«συνεχής και χρονοβόρα και λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι στην αγορά από το 1947 είναι εξαιρετικά δύσκολη η πλήρης ενημέρωση του λογισμικού»*.

Η θέση της Linde ότι η ενημέρωση του λογισμικού της εταιρείας αποτελεί ένα δύσκολο έργο, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι η εταιρεία λειτουργεί από το 1947, αναιρείται από το γεγονός ότι ενώ η Linde αναφέρει ότι τα περισσότερα παλιά στοιχεία των πελατών δεν είναι μηχανογραφημένα (συμπεριλαμβανομένων αυτών που αφορούν την Τεχνοπλαστική), μετά από ερώτηση της Υπηρεσίας, ανέτρεξε στα στοιχεία/ τιμολόγια που έχει εκδώσει κατά καιρούς και διαπίστωσε ότι η Τεχνοπλαστική έχει πάρει πέντε φιάλες από την Linde (2 το 1969, 1 το 1973, 1 το 1988 και 1 το 1989) ενώ χρεώνεται μόνο για μία από αυτές την οποία παρουσίασε κατά το 2009 για επαναγέμιση και για την οποία έχει ενημερωθεί το λογισμικό της.

Συνεπώς, η Linde έχει τη δυνατότητα να ανατρέξει σε παλαιότερα Δελτία Εισπράξεως (σε σχέση με την προκαταβολή που δόθηκε από κάθε πελάτη για τις φιάλες) και στη λογιστική μερίδα²⁵ που διατηρεί για κάθε πελάτη σε σχέση με την αγορά αερίου –τουλάχιστον όσον αφορά τα τελευταία χρόνια- ούτως ώστε να φτάσει σε ασφαλή συμπεράσματα όσον αφορά την κατακράτηση φιαλών από τους διάφορους πελάτες της και να εφαρμόσει ομοιόμορφα τη νέα πολιτική στους πελάτες που ευθύνονται για την αναγκαιότητα επιβολής της.

Η ενημέρωση του λογισμικού και των συστημάτων της Linde αποτελεί αποκλειστικά δική της ευθύνη και οποιαδήποτε αδυναμία της στην ορθή τήρησή του δεν μπορεί να αποτελεί αντικειμενική δικαιολογία. Ήταν άλλωστε πρόβλημα που προϋπήρχε, το ζήτημα της κατακράτησης φιαλών, του 2006, οπότε και εισήγαγε την πρακτική επιβολής δικαιώματος χρήσης.

²⁵ Συγκεκριμένα σημειώνεται ότι στη σχετική λίστα με τους πελάτες της την οποία έχει αποστείλει η καταγγελλόμενη, η Τεχνοπλαστική έχει τον αριθμό 51403792.

Η Επιτροπή καταλήγει ότι, εφόσον η Linde θεωρεί ότι οι φιάλες αποτελούν για την ίδια επένδυση κεφαλαίου και εφόσον γνώριζε τα διάφορα προβλήματα που σχετίζονταν με την κατακράτησή τους, τη μη επιστροφή τους και τη μη διακίνησή τους, όφειλε να ενημερώνει το λογισμικό της σύστημα πληρέστερα με την πάροδο των ετών ούτως ώστε να γνωρίζει επακριβώς τη διακίνηση των φιαλών, τις ακριβείς ανάγκες για επιβολή νέας πρακτικής και την πιο στοχευόμενη εφαρμογή οποιασδήποτε νέας πρακτικής.

Συνακόλουθα, η Επιτροπή ομόφωνα καταλήγει ότι η μη ορθή και έγκαιρη ενημέρωση του λογισμικού συστήματος δεν αποτελεί αντικειμενική δικαιολόγηση από μέρους της Linde για το διακριτικό τρόπο με τον οποίο μεταχειρίζεται τους πελάτες της, επιβάλλοντας μόνο σε μια μερίδα αυτών το ημερήσιο ενοίκιο, ενώ σε άλλους όχι.

Η Linde ως δεσπύζουσα επιχείρηση φέρει ιδιαίτερη ευθύνη για τις πρακτικές που ακολουθεί μιας και στην απουσία ανταγωνιστών, οι προμηθευτές δεν έχουν άλλη επιλογή στην τυχόν αύξηση των τιμών. Ως εταιρεία που κατέχει το μονοπώλιο και, ως εκ τούτου, δεσπύζουσα θέση στη σχετική αγορά, η Linde έχει «special responsibility» (ιδιαίτερη ευθύνη), πράγμα που την κάνει ακόμα πιο υπεύθυνη σε περίπτωση παραβίασης του Νόμου.²⁶

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή προκαταρκτικά εκτιμά ότι η καταγγελλόμενη εταιρεία Linde καταχράστηκε τη δεσπύζουσα θέση που κατέχει στην προμήθεια φιαλών διοξειδίου του άνθρακα, αργόν, αζώτου, οξυγόνου και ασετυλίνης, εφαρμόζοντας ανόμοιους όρους σε ισοδύναμες συναλλαγές κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, ως αποτέλεσμα της πρακτικής της να επιβάλλει ημερήσιο ενοίκιο στους πελάτες που επανεμφανίζουν τις φιάλες και να μην επιβάλλει ημερήσιο ενοίκιο σε πελάτες που έχουν στην κατοχή τους φιάλες και δεν τις παρουσίαζαν. Η Επιτροπή ομόφωνα προκαταρκτικά εκτίμησε ότι η έλλειψη μηχανογραφημένων στοιχείων δεν αποτελεί αντικειμενική δικαιολογία για τη διάκριση αυτή καθότι λόγω της μονοπωλιακής της θέσης με αυτή την διακριτική μεταχείριση κάποιοι πελάτες της τίθεται σε μειονεκτική θέση έναντι άλλων που δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά.

VII. Ανάλυση Δεσμεύσεων από την καταγγελλόμενη επιχείρηση

Στις 28/5/2014 η καταγγελλόμενη εταιρεία Linde με σχετική επιστολή της προς την Επιτροπή, αναφερόμενη στην επιστολή ημερομηνίας 3/2/2014 της Υπηρεσίας με την

²⁶ Υπόθεση 322/81, *Michelin v. Commission*, [1983] ECR 3461, para. 57.

οποία ενημερώθηκε για την ανάκληση και επανεξέταση της απόφασής της με αριθμό 29/2012 από την Επιτροπή, δήλωσε τα πιο κάτω:

«1. Οι πελάτες μας έχοντας μελετήσει την απόφαση της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού ημερ. 29 Αυγούστου 2012 στην υπόθεση 34/12 δεσμεύονται ότι θα συμμορφώνονται πλήρως με τα ευρήματα και τις υποδείξεις της Επιτροπής στην πιο πάνω απόφαση ούτως ώστε να μην γίνεται οποιαδήποτε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης τους η οποία θα έχει σαν αποτέλεσμα τη διακριτική μεταχείριση των πελατών τους λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πελάτες μας σαν μονοπώλιο αποτελεί τον αποκλειστικό προμηθευτή των προϊόντων στην Κυπριακή αγορά.

2. Οι πελάτες μας από το 2010 προβαίνουν σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την ενημέρωση του λογισμικού τους και αναλαμβάνουν ότι το εν λόγω λογισμικό σύστημα των πελατών μας θα είναι πάντοτε δεόντως ενημερωμένο.

3. Οι πελάτες μας δεσμεύονται ότι εάν υπάρξει αλλαγή της τιμολογιακής πολιτικής τους σε σχέση με την ενοικίαση φιαλών βιομηχανικών αερίων τότε όλοι οι επηρεαζόμενοι πελάτες τους θα ενημερώνονται άμεσα, έγκαιρα και με σαφήνεια.

4. Περαιτέρω οι πελάτες μας δεσμεύονται ότι δεν θα επιβάλλουν ανόμοιους όρους για ισοδύναμες συναλλαγές κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 2008.»

Η Επιτροπή επεσήμανε ότι οι δεσμεύσεις που προσέφερε να αναλάβει η καταγγελλόμενη μέσω των νομικών εκπροσώπων της αποστάληκαν στην καταγγέλλουσα εταιρεία Τεχνοπλαστική Λτδ, η οποία σε επιστολή της ημερομηνίας 10/7/2014 αναφέρει ότι *«Μας ικανοποιούν οι δεσμεύσεις που ανέλαβε η Linde-Hadjikyriakos [...] δώσαμε τη μάχη και η Linde-Hadjikyriakos Ltd δεσμεύτηκε να σέβεται τους πελάτες της».*

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ανακληθείσα απόφαση της Επιτροπής αφορούσε την εφαρμογή του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου Ν. 13(Ι)/2008, ο οποίος έχει τροποποιηθεί με τον Τροποποιητικό Νόμο του 2014 Ν. 41(Ι)/2014, και σημειώνοντας το άρθρο 58 των περί Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου του 1999 και το άρθρο 53(4) του Νόμου 2008 και 2014, επεσήμανε ότι κατά

την εξέταση της περιπτώσεως ανάληψης δεσμεύσεων εφαρμόζεται ο Νόμος, ως έχει τροποποιηθεί.

Σύμφωνα με το Νόμο αρ. 13(Ι)/2008, ως έχει τροποποιηθεί:

«25.-(1) Σε περίπτωση που η Επιτροπή σκοπεύει να εκδώσει απόφαση, με την οποία να απαιτεί τον τερματισμό μιας παράβασης των διατάξεων των άρθρων 3 και/ή 6 του Νόμου και/ή των Άρθρων 101 ΣΛΕΕ και/ή 102 ΣΛΕΕ και οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων προσφέρονται να αναλάβουν δεσμεύσεις για να ανταποκριθούν στις αντιρρήσεις της Επιτροπής κατά την προκαταρκτική της εκτίμηση, η Επιτροπή δύναται με απόφασή της να καθιστά τις δεσμεύσεις αυτές υποχρεωτικές για τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων. Η απόφαση της Επιτροπής δύναται να εκδοθεί για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και πρέπει να συμπεραίνει ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να αναλάβει περαιτέρω δράση.

(2) Σε περίπτωση κατά την οποία οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων δεν εκπληρώνουν αναληφθείσες από αυτές δεσμεύσεις, οι οποίες έχουν καταστεί υποχρεωτικές σύμφωνα με εκδοθείσα δυνάμει του εδαφίου (1) απόφαση, η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο μέχρι δέκα τοις εκατόν (10%) του κύκλου εργασιών, ο οποίος πραγματοποιήθηκε κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος.»

Ως εκ τούτου και σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου, εφόσον κατά την προκαταρκτική εκτίμησή της σε ό,τι αφορά την παρούσα υπόθεση η Επιτροπή θα εξέδιδε σχετική απόφαση με την οποία να απαιτείται ο τερματισμός της παράβασης, τότε η Επιτροπή έχει τη διακριτική ευχέρεια να δεχθεί δεσμεύσεις που έχουν προσφερθεί από την καταγγελλόμενη.

Η Επιτροπή, επίσης, επισημαίνει και την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 9 του Ευρωπαϊκού Κανονισμού (ΕΚ) αρ. 1/2003, όπου αναφέρεται ότι: *«όταν η Επιτροπή σκοπεύει να εκδώσει απόφαση με την οποία να απαιτεί την παύση μιας παράβασης και οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις προσφέρονται να αναλάβουν ορισμένες δεσμεύσεις για να ανταποκριθούν στις αντιρρήσεις της Επιτροπής κατά την προκαταρκτική της εκτίμηση, τότε η Επιτροπή δύναται με απόφασή της να καταστήσει αυτές τις δεσμεύσεις υποχρεωτικές για τις επιχειρήσεις. Η απόφαση της Επιτροπής δύναται να εκδοθεί για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και πρέπει να συμπεραίνει ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να αναλάβει δράση η Επιτροπή».*

Επιπλέον, στο σημείο 13 του Προοιμίου του Ευρωπαϊκού Κανονισμού (ΕΚ) αρ.

1/2003, αναφέρεται ότι: «όταν, στο πλαίσιο διαδικασίας που μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή απαγόρευσης, συμφωνίας ή πρακτικής, επιχειρήσεις προτείνουν στην Επιτροπή να αναλάβουν δεσμεύσεις ικανές να παραμερίσουν τις αντιρρήσεις της, η Επιτροπή θα πρέπει να μπορεί να καθιστά τις δεσμεύσεις αυτές υποχρεωτικές για τις επιχειρήσεις, εκδίδοντας σχετική απόφαση. Οι αποφάσεις δέσμευσης θα πρέπει να διαπιστώνουν ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι δράσης από μέρους της Επιτροπής, δίχως να συνάγουν ότι υπήρχε ή ότι εξακολουθεί να υπάρχει παράβαση. Οι αποφάσεις δέσμευσης δεν θίγουν την αρμοδιότητα των αρχών ανταγωνισμού και των δικαστηρίων των κρατών μελών να προβαίνουν στη σχετική διαπίστωση και να αποφασίζουν ως προς την υπόθεση. Σε περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή σκοπεύει να επιβάλει πρόστιμο, δεν ενδείκνυνται αποφάσεις δέσμευσης».

Σχετικό είναι και το Memorandum (Memo/04/217 Ευρωπαϊκής Επιτροπής) το οποίο εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με το οποίο υπάρχουν τρεις προϋποθέσεις για την έκδοση απόφασης κατά το άρθρο 9 του Κανονισμού:

(α) να διεξάγεται έρευνα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία κατά την προκαταρκτική της εκτίμηση να εκφράζει ανησυχίες για τον τρόπο δράσης των ελεγχόμενων επιχειρήσεων, και οι αναλαμβανόμενες υπ' αυτών δεσμεύσεις να είναι ικανές να άρουν αυτές τις ανησυχίες,

(β) να μην πρόκειται για περίπτωση όπου το πρόστιμο θεωρείται επιβεβλημένο, άρα για σοβαρές παραβάσεις του δικαίου του ανταγωνισμού (hardcore cases), και

(γ) λόγοι αποτελεσματικότητας να επιβάλλουν την υιοθέτηση δεσμεύσεων και όχι την έκδοση μιας επίσημης απαγορευτικής απόφασης.

Η Επιτροπή, όπως αντίστοιχα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι λοιπές Εθνικές Αρχές Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την επιλογή άσκησης των εξουσιών που της απονέμει το άρθρο 25 του Νόμου. Σύμφωνα με τα όσα καταγράφονται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Alrosa*²⁷, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να αναζητήσει λύσεις λιγότερο αυστηρές ή ηπιότερες από τις προτεινόμενες δεσμεύσεις. Η μόνη υποχρέωση που είχε εν προκειμένω η Επιτροπή, όσον αφορά την αναλογικότητα των δεσμεύσεων,

²⁷ Απόφαση *Alrosa* C-441/07 P, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά *Alrosa Company Ltd*, σκ. 59-69, 94 και 115, απ' όπου προκύπτει πως η σχετική απόφαση της Επιτροπής ελέγχεται δικαστικά μόνο σε περίπτωση παράβασης των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής.

είναι να ελέγξει αν οι δεσμεύσεις είναι ικανές να άρουν τις αντιρρήσεις που είχε διατυπώσει.²⁸

Ως καθοδηγητικό κρίνεται από την Επιτροπή το έγγραφο «*ECN Recommendation on Commitment Procedures*» στο οποίο καταγράφονται τα ακόλουθα: «*Commitment decisions do not make a finding of infringement, nor do they conclude that an infringement would be terminated*». Επίσης, στο ίδιο έγγραφο επισημαίνεται ότι η ανάληψη δεσμεύσεων έχει αριθμό πλεονεκτημάτων:

«The first is the quick reestablishment of effective competition on the market, to the benefit of consumers and the public interest. The second is effectiveness, as commitment decisions do not need to be based on full-scale investigations and do not reach conclusions on the facts of the case or the application of the law. Moreover, they usually involve less procedural steps which allows for more appropriate use of Authorities' resources.

[...]

To ensure that the advantages of commitment decisions are fully realized in terms of securing swift changes to the market which address the competition concerns and procedural economies, it is important to ensure that the procedures for the adoption of commitment decisions are effective and efficient, while ensuring sufficient opportunity to the undertaking under investigation to interact with the Authority.

[...]

When applying the principle of proportionality, the Authorities should not be obliged to go further than verifying that the commitments do not manifestly go beyond what is necessary to address these concerns and that the undertakings subject to the proceedings have not offered less onerous commitments that also address the competition concerns adequately.»

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι στο ίδιο έγγραφο αναφέρεται ότι οι δεσμεύσεις θα πρέπει να είναι «*unambiguous and self-executing*».

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω, η Επιτροπή σημειώνει ότι οι παρούσες δεσμεύσεις προσφέρονται στο πλαίσιο επανεξέτασης της καταγγελίας, ως αποτέλεσμα της ανάκλησης της απόφασης της Επιτροπής με αρ.29/2012. Επίσης, η παρούσα καταγγελία αφορά γεγονότα ή και στοιχεία του 2010, ήτοι στοιχεία ή

²⁸ Ibid.

γεγονότα που αφορούν την τότε κατάσταση και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι σχετίζονται με τις συνθήκες που επικρατούν σήμερα στην αγορά.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή κατέληξε ότι η παρούσα περίπτωση δεν πρόκειται για σοβαρή περίπτωση παράβασης του δικαίου του ανταγωνισμού (hardcore cases), εφόσον πρόκειται για τη συμπεριφορά μίας συγκεκριμένης εταιρείας η οποία κατείχε το μονοπώλιο στην αγορά κατά το 2010 και η οποία, σύμφωνα και με την προκαταρκτική εκτίμηση της Επιτροπής, ενδεχομένως να αποτελεί παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου. Επιπλέον, η συμπεριφορά αυτή αν και ενδεχομένως να αποτελεί κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης αποτελεί μία περίπτωση για την οποία χρειάζεται ρύθμιση της μελλοντικής συμπεριφοράς της επιχείρησης.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η συγκεκριμένη υπόθεση είναι κατ' αρχήν πρόσφορη για την αποδοχή δεσμεύσεων, ενώ η φύση και τα χαρακτηριστικά των δεσμεύσεων όπως διαμορφώθηκαν ενδείκνυνται για την αποκατάσταση των συνθηκών ανταγωνισμού στην αγορά, λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο και το είδος των προτεινόμενων δεσμεύσεων.

Ειδικότερα, η Linde στις δεσμεύσεις της αναφέρει ότι προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την ενημέρωση του λογισμικού της. Σχετική επιβεβαίωση είχε συμπεριληφθεί και σε επιστολή ημερομηνίας 3/5/2012 που στάλθηκε από την Linde στην Επιτροπή στην οποία αναφέρεται ότι *«Η ενημέρωση του λογισμικού της Εταιρείας ολοκληρώθηκε κατά τη διάρκεια του τελευταίου τριμήνου του 2010»*. Πέραν όμως των ενεργειών στις οποίες προέβηκε η εταιρεία μέχρι σήμερα, δεσμεύεται ότι το λογισμικό της σύστημα θα είναι πάντοτε δεόντως ενημερωμένο. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εν λόγω δέσμευση είναι πολύ σημαντική δεδομένου του γεγονότος ότι η Linde είχε αναφέρει ότι οι προηγούμενες ενέργειες ή/και πράξεις της οφείλονταν σε μη ενημέρωση του λογισμικού της. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι η τήρηση ενημερωμένου λογισμικού με τα στοιχεία όλων των πελατών της θα συντείνει στην αποφυγή μελλοντικής συμπεριφοράς ή/ και ενεργειών που δυνατόν να οδηγήσουν σε διακριτική μεταχείριση. Η εν λόγω δέσμευση ενισχύεται και από το γεγονός ότι η Linde έχει ήδη επιβεβαιώσει ότι αυτή η διαδικασία είχε ολοκληρωθεί μέχρι το 2010, και θα συνεχίζει να τηρείται ενήμερο το λογισμικό σύστημα.

Επιπρόσθετα, η δέσμευση για άμεση, έγκαιρη και σαφή ενημέρωση των πελατών αναφορικά με την τιμολογιακή πολιτική της εταιρείας, καθώς και οι γενικότερες

δεσμεύσεις σε ό,τι αφορά την πιθανολογούμενη παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 2008, θεωρούνται από την Επιτροπή ως σημαντικές. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεωρεί ότι η δέσμευση για άμεση, έγκαιρη και σαφή ενημέρωση των πελατών αναφορικά με την τιμολογιακή πολιτική, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι η καταγγελλόμενη έχει το μονοπώλιο της αγοράς, θα επιτρέψει την καλύτερη και πιο αποτελεσματική λειτουργία της αγοράς. Η Linde ως επιχείρηση η οποία έχει ειδική ευθύνη ως προς την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού δεσμεύεται ότι θα λειτουργεί υπό καθεστώς διαφάνειας σε ό,τι αφορά την τιμολογιακή της πολιτική διασφαλίζοντας ότι όλοι οι πελάτες της θα είναι πλήρως ενημερωμένοι σε ό,τι αφορά αυτήν. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ανάληψη αυτής της δέσμευσης θα συμβάλει στην καλύτερη λειτουργία της αγοράς με την αποφυγή καταχρηστικών συμπεριφορών. Πέραν όμως αυτού, η δέσμευση αυτή θα συμβάλει στην πλήρη ενημέρωση των ενδιαφερομένων εταιρειών αναφορικά με την τιμολογιακή πολιτική της καταγγελλόμενης και τους όρους παροχής των υπηρεσιών και των προϊόντων της.

Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι προτεινόμενες από την επιχείρηση δεσμεύσεις είναι σαφείς και συγκεκριμένες, ικανές και πρόσφορες να παύσουν τις πιθανολογούμενες παραβάσεις που διατυπώνονται στο παρόν σημείωμα και να αποκαταστήσουν τις συνθήκες ανταγωνισμού στην αγορά. Επίσης, μπορούν να εκτελεσθούν από τη Linde που τις αναλαμβάνει και μπορούν να υλοποιηθούν πλήρως και άμεσα.

Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, επιπρόσθετα με τα πιο πάνω, οι δεσμεύσεις συμβάλλουν στην εξοικονόμηση πόρων και στην επιτάχυνση και αποτελεσματικότητα της διαδικασίας, ενόψει και του γεγονότος ότι η καταγγελλόμενη επιχείρηση εκδήλωσε το ενδιαφέρον της να αναλάβει δεσμεύσεις κατά τη διεξαγωγή της προκαταρκτικής έρευνας από την Υπηρεσία. Λαμβάνοντας υπόψη ότι στην παρούσα περίπτωση η προκαταρκτική έρευνα αφορούσε ουσιαστικά εξέταση του υπάρχοντος στους διοικητικούς φακέλους υλικού, η Επιτροπή θεωρεί ότι η πρόταση για ανάληψη δεσμεύσεων αποστάληκε νωρίς και συμβάλλει με ουσιαστικό τρόπο στην εξοικονόμηση πόρων της.

Συνεπώς, η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τις θέσεις της Τεχνοπλαστικής επί των προτεινόμενων δεσμεύσεων, καθώς και την επιβεβαίωση από τη Linde μέσω των νομικών της εκπροσώπων με επιστολή ημερομηνίας 3/5/2012 ότι η ενημέρωση του

λογισμικού συστήματος της καταγγελλόμενης ολοκληρώθηκε κατά τη διάρκεια του τελευταίου τριμήνου του 2010, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι προσφερόμενες δεσμεύσεις ως αυτές καταγράφονται, είναι ικανές να άρουν τις ανησυχίες για παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου από ενέργειες ή / και συμπεριφορές της Linde κατά το 2010 και, στη βάση αυτών δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να αναλάβει περαιτέρω δράση.

VIII. ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη της το άρθρο 25 του Νόμου και αφού έλαβε και τις θέσεις της καταγγέλλουσας με επιστολή της ημερομηνίας 10 Ιουλίου 2014, υπό το φως και της προκαταρκτικής της εκτίμησης αποφάσισε ομόφωνα να αποδεχτεί τις προτεινόμενες δεσμεύσεις που ανέλαβε η Linde, καθώς με αυτές ήρθησαν οι αντιρρήσεις ή / και ανησυχίες της Επιτροπής, και, ως εκ τούτου, τις καθιστά με την παρούσα απόφαση υποχρεωτικές και δεσμευτικές για την καταγγελλόμενη, σύμφωνα με το άρθρο 25 του Νόμου. Ειδικότερα, η Linde δεσμεύεται ότι:

(α) θα συμμορφώνεται πλήρως με τα ευρήματα και τις υποδείξεις της Επιτροπής στην απόφαση αρ. 34/2012²⁹ ούτως ώστε να μην γίνεται οποιαδήποτε κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης της η οποία θα έχει σαν αποτέλεσμα τη διακριτική μεταχείριση των πελατών της λαμβάνοντας υπόψη ότι σαν μονοπώλιο αποτελεί τον αποκλειστικό προμηθευτή των προϊόντων στην Κυπριακή αγορά,

(β) από το 2010 προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την ενημέρωση του λογισμικού της και αναλαμβάνει ότι το εν λόγω λογισμικό σύστημα της εταιρείας θα είναι πάντοτε δεόντως ενημερωμένο,

(γ) όταν υπάρχει αλλαγή της τιμολογιακής πολιτικής της εταιρείας σε σχέση με την ενοικίαση φιαλών βιομηχανικών αερίων τότε όλοι οι επηρεαζόμενοι πελάτες της θα ενημερώνονται άμεσα, έγκαιρα και με σαφήνεια, και

(δ) δεν θα επιβάλλει ανόμοιους όρους για ισοδύναμες συναλλαγές κατά παράβαση του άρθρου 6(1)(γ) του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου του 2008.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι υπάρχουν λόγοι αποτελεσματικότητας για την υιοθέτηση δεσμεύσεων. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι δεσμεύσεις

²⁹ Απόφαση ΕΠΑ 34 /2012 Καταγγελία της εταιρείας Ανδρέας & Πανίκος Μάππα εναντίον της εταιρείας Linde-Hadjikyriacos Gas Ltd.

ανταποκρίνονται στις ανησυχίες περί ενδεχόμενης παραβάσεως του άρθρου 6(1)(γ) του Νόμου, ενώ δεν πρέπει να αγνοείται το γεγονός ότι οι οποιοσδήποτε ανησυχίες εκφράζονται αφορούν το 2010 και γεγονότα τα οποία επισυνέβησαν κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα, στη βάση και των κανόνων επανεξέτασης υποθέσεων.

Η Επιτροπή, επίσης, θεωρεί ότι οι προτεινόμενες δεσμεύσεις είναι σαφείς, η φύση και τα χαρακτηριστικά αυτών όπως διαμορφώθηκαν ενδείκνυνται για την αποκατάσταση των συνθηκών ανταγωνισμού στην αγορά, ενώ επιπλέον, συμβάλλουν στην εξοικονόμηση πόρων της Επιτροπής και την επιτάχυνση και αποτελεσματικότητα της διαδικασίας.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι δεν συντρέχουν πλέον λόγοι να αναλάβει περαιτέρω δράση. Οι προτεινόμενες δεσμεύσεις θεωρούνται επαρκείς από την Επιτροπή ώστε να ανταποκριθούν στις αντιρρήσεις της.

Η Επιτροπή σημειώνει ότι η παρούσα απόφασή της αφορά αποκλειστικά την κρινόμενη υπόθεση.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι σύμφωνα με το άρθρο 25(2) των Νόμων 2008 και 2014 *«Σε περίπτωση κατά την οποία οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων δεν εκπληρώνουν αναληφθείσες από αυτές δεσμεύσεις, οι οποίες έχουν καταστεί υποχρεωτικές σύμφωνα με εκδοθείσα δυνάμει του εδαφίου (1) απόφαση, η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο μέχρι δέκα τοις εκατόν (10%) του κύκλου εργασιών, ο οποίος πραγματοποιήθηκε κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος.»*.

Επιπρόσθετα, η Επιτροπή επισημαίνει ότι στη βάση του άρθρου 27 των Νόμων δύναται κατόπιν αιτήματος ή αυτεπαγγέλτως να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει απόφασή της εκδοθείσα δυνάμει των άρθρων 24 ή 25 ή 28 των Νόμων:

«(α) εάν μεταβλήθηκε ουσιώδεις πραγματικό περιστατικό πάνω στο οποίο στηρίχθηκε η απόφασή της

(β) εάν δεν τηρήθηκαν οι όροι που επιβλήθηκαν από την Επιτροπή στην εκδοθείσα απόφαση

(γ) εάν η απόφαση οφείλεται σε παραπλάνηση της Επιτροπής, με την παροχή ανακριβών, ψευδών, ελλιπών ή παραπλανητικών πληροφοριών ή την απόκρυψη των αληθών

(δ) εάν οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων παραλείψουν και/ ή αρνηθούν να συμμορφωθούν με τα μέτρα που επιβλήθηκαν από την Επιτροπή στην εκδοθείσα απόφαση.»

Λουκία Χριστοδούλου

Πρόεδρος της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού